

Teresa Węgrzynowicz, Mirosława Andrzejowska, Grażyna Dmochowska

Warszawa - Zerzeń. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 16, 104

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały zabytkowe znajdują się w Instytucie Archeologii UJ w Krakowie.

Badania będą kontynuowane.

ULJ CZ,
woj. krośnieńskie
Stanowisko 3

patrz
wczesne średniowiecze

WARSZAWA-ZERZEŃ
Stanowisko 4

Państwowe Muzeum
Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła doc.dr hab. Teresa Węgrzynowicz przy udziale mgr Mirosławy Andrzejowskiej i mgr Grażyny Dmochowskiej. Finansowało PMA w Warszawie. Piąty sezon badań. Osada z epoki brązu. Cmentarzysko kultury grobów kloszowych.

Prace wykopaliskowe są kontynuacją badań prowadzonych w latach 1968-1971 /Informator Archeologiczny, Badania 1968, 1969, 1970, 1971/. Stwierdzono wówczas obecność osady ludności ze starszej, względnie środkowej epoki brązu, której pozostałościami były jamy zawierające m.in. specyficzną ceramikę nazwaną "typem zerzeńskim" oraz cmentarzyska kultury grobów kloszowych, na którym, obok grobów ludzkich, wyróżniono także ciałopalne groby zwierzęce.

W 1982 roku zbadano 22 obiekty: 13 jam i 9 grobów. Jamy zawierały z reguły bardzo niewielkie ilości małych fragmentów ceramiki, a niektóre z nich były całkowicie pozbawione zabytków. Także warstwa kulturowa osady - słabo widoczna, dostrzegalna głównie w profilach - dostarczyła tylko pojedynczych ułamków naczyń.

Na cmentarzysku, podobnie jak w poprzednim etapie badań, stwierdzono występowanie grobów kloszowych, składających się z popielnicy nakrytej misą i osłoniętej kloszem, grobów popielnicowych w postaci naczynia z kośćmi nakrytego misą i grobów bezpopielnicowych z rozproszonymi w jamie grobowej kośćmi oraz fragmentami ceramiki. Groby kloszowe i popielnicowe posadowione były w słabo zaznaczających się jamach zawierających pojedyncze przepalone kości i ułamki ceramiki. Drobne, nadtopione brązy odkryto jedynie w popielnicy jednego z grobów kloszowych. Ewentualny udział szczątków zwierzęcych w pochówkach określa analizy osteologiczne.

Badania potwierdziły istnienie tendencji do grupowania grobów w zespoły od 2 do kilku, przedzielone pustymi przestrzeniami. Brak obiektów w wykopach znajdujących się we wschodniej części badanego obszaru, położonej na granicy obniżenia terenu, pozwala sądzić, że tak w epoce brązu, jak i w epoce żelaza, wykorzystywane były przede wszystkim wyższe partie pola.

Badania będą kontynuowane.